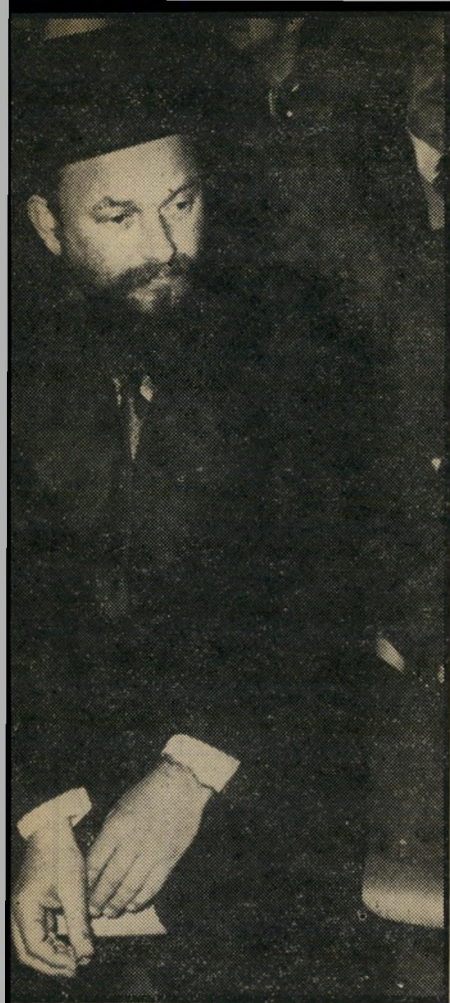

הרב וואלפא
כתב סירוב

עצה מנצלים את ההפקרות עד תום. מבחינת החוק מתבטאים איזהסדרים בי נושאים הכספיים. אולם ההפקרות שולטת גם בתחומים אחרים. כך מתבצעים מיינוי רבנים לשכונות שלא על-פי הכיר שורים, אלא בהתאם ליחסים אישיים ועמי דות פוליטיות. בקרב הרבנים בעיר שוררת אווירת ליניץ, וכל אחד פוחד לעורו.

הרב וואלפא ויושבראש המועצה שליני קה מכחישים בתוקף את האשמות. "אין יסוד לדברים האלה. הכל שקר וכזב", טען הרב וואלפא. "זה מסע השמצות, שי נמשך כבר כמה שנים. מארגנים אותו מתחרים פוליטיים, שאינם בוחלים בכל

לשחוט ולשחזר

מיכתבים אנונימיים
וחיצים מורעלים
מתעופפים בראשון
- וכל מפיצי הרעל
הם רבנים כשרים

עבור שירות זה, לאדם בשם בצלאל קוגל. סכומים אלה נתגלו כמנופחים. מהחקירה הסתבר, כי בצלאל קוגל הוא אביו של צבי קוגל, חבר המועצה מטעם וואלפא. הדברים הגיעו לשיא בבדיקה שנערכה על הנעשה במשחטה העירונית, הנמצאת על אם הדרך לנסציונה. הסתבר כי שור חטים מסויימים מקבלים שוחד מספקי עור. שוחד זה מתבטא בגביית שתי לירות דמי-שחיטה על כל עוף. תמורת השוחד מזייפים השוחטים את מיספר העופות הי נשחטים ומדווחים על כמות קטנה יותר מזו הנשחטת למעשה. באופן זה משלמים ספקי העופות אגרת-שחיטה רק עבור חלק מהעופות והשאר הוא רווח נקי.

כספי אגרת-שחיטה זורמים למועצה הדתית. העלמת חלק מהכספים פוגעת בי תקציב המועצה. למרות שהעובדות ידור עות, לא נעשה עד היום כל צעד כדי למנוע את הישנותו.

ניהול התקציב במועצה הדתית לקוי ביותר. חלק גדול מהתקציב ממומן על- ידי עיריית ראשון-לציון. עד לפני שני תיים היה לעירייה פיקוח חלקי על הכס- פים, שהתבטא בניהול חשבונות-הבנקים של המועצה. אולם בעיקבות איזהסדרים החליט ראש-העירייה, הנגיד גיבשטיין, למנוע את הסתבכות העירייה, והעביר את הניהול כולו לידי המועצה.

"אני לא רוצה את הצרות האלה", אמר הנגיד גיבשטיין. "מאז שאין לנו מבקר בעירייה, אין גם פיקוח על הנעשה במר עצה. אני מעדיף שלא להיכנס לפרטים בקשר לניהול הכספים שם. מגיע אלי הרבה מידע, אבל אני לא מתייחס לו.

בעיקבות הוצאת כתב-הסירוב הציע הרב הראשי לישראל, שלמה גורן, בישיבת מועצת הרבנות הראשית, לנקוט בצעדים חריפים נגד הרב וואלפא. אולם הרב וואלפא הצליח לבסס את מעמדו ולפעול נגד החלטת בית-הדין, למרות שגדולי הרבנים פסקו כי הוא עברייין. בין וואלפא לגורן יש גם יריבות על רקע הלכתי. וואלפא הוא קיצוני, ומתנגד לדרכו הפשר רגית של גורן. כאשר הגיע הרב גורן לביקור בראשון-לציון, שמר לו הרב וואלפא סינה, ולא בא לקבל את פניו. כדי להבטיח את מעמדו גרם הרב וואל- פא להדחתו של יושבראש המועצה הדתית בראשון-לציון, ומינה תחתיו את מנהל

יו"ר מועצה שליניקה
תואר בלבד

בנק המיזרחי בעיר, יצחק שליניקה. וואל- פא ידע כי שליניקה לא יהיה מוכן לוותר על משכורתו כמנהל-בנק, ולכן לא יוכל לכהן כיושבראש בפועל, המקבל שכר עבור עבודתו, אלא כבובה בלבד. כשהוא משתמש בשמו של שליניקה, מסר הרב וואלפא את סמכויות היושבראש לידי אחד מאנשיו, יצחק קדושים, המנהל-בפועל את המועצה, ומקבל על כך שכר.

יצחק קדושים הוא חבר במועצה הדתית בראשון-לציון, המונה 15 חברים, מטעם סיעתו של ראש העירייה. קדושים הור- שע בבית-המישפט במסירת דו"ח כוזב לי- שילטונות מס-רן-מוסף, ונדון לחודשיים מאסר על-תנאי ולקנס של 2000 לירות. למרות זאת לא מצא הרב וואלפא פגם בקדושים, והניח לו לנהל את המועצה הדתית. נוסף על משכורת של ממלא-מקום היושבראש, ממשיך קדושים גם להתפרנס מסגלריה הנמצאת בבעלותו.

ישר לסל

מאז כווצעו שינויי התפקידים במועצה הדתית בראשון-לציון הושמעו טענות חמורות על צורת ניהולה. כתוצאה מכך נפתחה חקירה מטעם מבקר-המדינה ומבקר- משרד-הדתות. בין השאר בדקו המבקרים הוצאה של שוחד אלפי לירות על הסעת ילדים לבתי-ספר דתיים, ועל פיקוח בי רכב על העירוב בשבת. לפי פרוטוקול המועצה, שולמו יותר מ-78 אלף לירות

ראש-עירייה גיבשטיין
ראש בחול

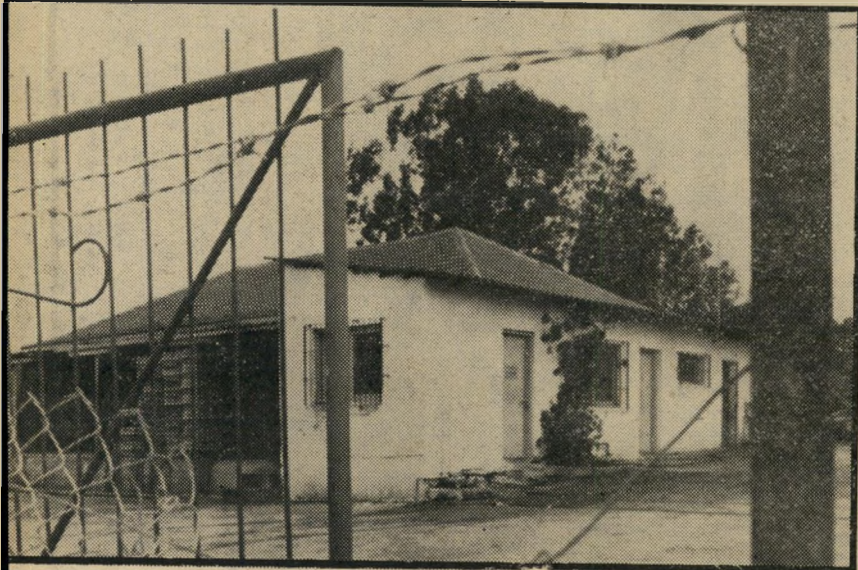
מיכתבים ארסיים וכתובים השמצה אנונימיים הם כלי הנשק במלחמת דת המתנהלת כמלוא עוזה בראשון- לציון. הצדדים הנלחמים, כולם רבנים ועס- קנים דתיים, שולחים חיצים מורעלים איש ברעהו. במרכז המערכה עומדת המועצה הדתית בעיר.

בראש מחנה התוקפים עומדים חבר המועצה הדתית בראשון-לציון, ישראל קולקר, והרב השכונתי שלמה יגאלי. לקול- קר מתנגדים בתוך המועצה, והוא מעוניין לחסל חשבונות. הרב יגאלי ממורמר על שלא התמנה כרבה הספרדי הראשי של ראשון-לציון. שניהם רואים את שורש כל הרע באופן ניהולה של המועצה הדתית, ובמיסגרת מלחמתם בה הם חושפים מעט מן המתרחש בתוכה.

מגילוייהם של קולקר ויגאלי מצטיירת התמונה הבאה: רבה האשכנזי הראשי של ראשון-לציון, הרב יהודה וואלפא, הוא האיש החזק בקרב המחנה הדתי בעיר. על האופן שבו הגיע למעמדו יש סיפורים מרתקים, אולם מאלפים יותר הם הדיווחים על האופן שבו מנהל הרב את ענייני הדת בעירו. הפרשה האחרונה שבה כיכב הרב וואל- פא היא חתונתם של בני הזוג משה שייף וחנה אוסטרקו, שהתקיימה ב-7 בינואר 1980, באולם דולפין בתל-אביב. הורי החתן, שהם תושבי ראשון-לציון, הזמינו את הרב וואלפא לעריכת טקס החתונה. אולם למרות שהרב קיבל בשימחה את הכבוד שנפל בחלקו ונענה להזמנה - לא הופיע לטקס החתונה.

תקרית זו יכולה להעיד במידת-מה על אופן ועל שיטותיו של הרב וואלפא. כאשר נשאל למחרת היום לפשר אי-הופעתו, טען תחילה כי השתתף במושב הכנסיה הגדולה של אגודת-ישראל בירושלים. כאשר הסבו את תשומת-ליבו לכך שזו אינה סיבה לאי-הופעה, מבלי להודיע מראש ומבלי לדאוג למחליף, טען כי פשוט שכח את תאריך החתונה.

אולם פרשה זו יכולה בשישים לעומת הפרשות שהצליח הרב וואלפא לצבור, מאז נכנס לתפקידו לפני כעשר שנים. בשנת 1973 הוציא בית-הדין הרבני הגדול בירושלים כתב-סירוב נגד הרב וואלפא. הוא הוצא בעיקבות אי-ציותו ל- פסקדין, שהוציא בית-הדין הרבני בתל- אביב, במסגרת דיון על חלוקת ירושה במישפחתו של הרב. פירושו של כתב- הסירוב הוא חרם גמור על הרב וואלפא.

בית-המיטבחים בראשון-לציון
כספים נעלמים

אמצעי כדי להשיג את מטרותיהם. שליניקה טען, כי "אם היה שמץ של אמת בכל הדברים האלה, היינו פועלים מיד לתיקון המצב. אבל מכיוון שאלה דבר רים חסרי-שחר, אין מה להתייחס. מי שי מתייחס אליהם עושה טעות. אסור להקי- שיב לאנשים האלה."

מעבר לוויכוח בולטת העובדה, כי לא קיים כל פיקוח ממשי על פעולות המר עצה, והיא אינה נותנת דין-וחשבון לי- איש. למרות שלמאשימים מניעים משלהם, יש לבדוק את הדברים לגופם.

מיכתבים על הנעשה במועצה אני זורק ישר לסל."

מסע

השמצות

מינייות זו ש? הזנחה מצד העירייה והטמנת הראש בחול, מאפשרת את המשך התוהו ובוהו במועצה. למרות שי היא מזרימה כספים למועצה, אין לעירייה כל פיקוח על הנעשה בהם. בהעדר מבקר אין מי שיתריע על המחללים, וראשי המר-